

Eva Vengust Migracije spreminjajo družbe

Migracije oziroma selitve so kompleksni globalni pojav, s katerim se srečujejo vse države po svetu. So neizbežni del današnje družbe. Bogatijo jo, saj ji dajejo pridih heterogenosti in drugačnosti. Dogajajo se ves čas in povsod po svetu. Ljudje migrirajo iz različnih vzrokov, večinoma pa zaradi želje po izboljšanju življenjskega standarda.

V zadnjih letih smo priča povečanemu številu mednarodnih migracij in beguncev. Stopnjevanje bogastva na eni strani in revščine na drugi sili ljudi v tveganja, ki so večini od nas nepredstavljava. Problem se pojavi predvsem pri državah tretjega sveta, iz katerih se ljudje velikokrat podajajo v migracije ilegalno, saj je to njihova edina možnost. Pa se ob tem zavedajo posledic in nevarnosti? To vprašanje bi lahko povezala s psihologijo. Ameriški psiholog Maslow je človeške potrebe razdelil na osnovne oziroma nižje (torej tiste, ki so pomembne predvsem za človekovo preživetje) in višje (potrebe po osebni rasti). Pri migracijah beguncev opažamo, da gre za nezadovoljitev nižjih potreb. Tako lahko sklepamo, da migrirajo nagonsko, v upanju na boljši življenjski standard in lepšo prihodnost. Ponekod pa se te sanje že ob vstopu v tujo državo sesujejo v prah. Kot begunec, migrant, boš vedno tujec. Ne glede na to, kako zelo se trudiš akulturirati v novo družbo, bo po navadi tvoj izgled tisti, ki te bo izdal, da si od drugod. Težave tako nastopijo že pri vsakodnevnih opravilih, kot je npr. obisk trgovine. Na žalost ne potrebuješ dolgo, da dobiš kakšen čuden pogled ali pa opazko. Zelo težko si je predstavljati, kakšno duševno stisko takrat preživlja migrant. In ko že misli, da je dočkal luč na koncu tunela, ga trešči realnost neprizanesljive tujine. Menim, da se danes stanje izboljšuje, saj smo ljudje bolj širokogledni in pripravljeni na sodelovanje tudi z drugimi kulturami. Ne želim pa se osredotočiti samo na begunce, temveč tudi na druge migrante. Ob tem želim izpostaviti dejstvo, da bodoči migrant ni nujno nezadovoljen v trenutnem, primarnem okolju. Določeni migrirajo, ker si želijo še boljše, še več. To so na primer različni strokovnjaki, ki zaradi boljših pogojev in plače zapustijo domovino in odidejo v svet. Tu se pojavi oblika migracije, ki ji v modernem svetu radi pravimo "beg možganov". Odseljevanje teh pa ni nujno slaba stvar. Prispeva k temu, da se vsaj del ljudi vrača z dodatnim znanjem, idejami, kapitalom ali izobrazbo in tako bogati domovino.

Če je do sedaj imel moj esej bolj grenek kot sladek priokus, bom to spremenila. Migracije imajo tudi številne pozitivne učinke na družbo in svet. Migranti se v tujini večinoma zaposlijo v boljših službah, kot bi se sicer v domovini. Migracija jim izboljša življenje – begunke imajo na primer v razvitem svetu mnogo več možnosti za izobrazbo, kariero, kot v domovini. Migracije bogatijo tudi ljudi, ki sprejemajo tujce v svojo deželo. Tako spoznavajo nove kulture, širijo si obzorja in dobivajo nove znance. Migranti pozitivno vplivajo tudi na ekonomsko stanje države. Njihovi otroci dobijo mnogo več možnosti in priložnosti, da se izkažejo in izkoristijo svoje sposobnosti.

Ob trenutni situaciji, ki je prizadela ne le nas, temveč ves svet, se mi zdi omembe vredna tudi razvitost zdravstva in bolnišnične oskrbe. Dejstvo je, da je zdravstvo ponekod bolj razvito, ponekod manj. Države, iz katerih prihajajo begunci, imajo slabše razvito zdravstvo. To se kaže v višji smrtnosti, krajši življenjski dobi. Problem nastane, ker je zdravstvo v razvitih državah dostikrat plačljivo. Kako si bo begunec, migrant, ki ima po navadi slabo finančno stanje, to privoščil? Opažamo, da se migranti vrtijo v tako imenovanem začaranem krogu. Z migracijami veliko pridobijo, ampak tudi veliko tvegajo. Verjetno mislijo, da ne morejo nič izgubiti, zato poskusijo. Vse to je prav, vendar je treba vse skupaj zelo dobro premisliti in pretehtati. Povsod pa tudi kanček sreče pride prav.

Esej bi zaključila s potrditvijo naslovne trditve. Migracije nas tako in drugače bogatijo in nam dajejo najrazličnejše priložnosti. Nikoli pa ne vemo, kdaj se lahko mi znajdemo kot migranti, zato je pomembno, da se zavedamo vseh dobrin, ki jih imamo, in moramo biti hvaležni zanje. Prav tako je pomembno, da si med seboj pomagamo, se podpiramo. Prejšnjikrat sem slišala misel: »Lepo je imeti, še lepše deliti«. Menim, da

ko pomagamo drugim, postajamo boljši ljudje, duhovno rastemo in se čustveno bogatimo. Bogat je tisti, ki je v srcu in duši zadovoljen. Bodimo dobri ljudje!